

Samenvatting vrijdagpreek 31 januari 2020/05 Jumada II 1441

Beste gelovigen,

Van de sociale deugden die op een gezonde gemeenschap wijzen, is de deugd van 'Al-Amaannah'. Wat bedoelen we hiermee, en wat zegt de islamitische wetgeving hierover? In de Koran wordt het begrip in verschillende verzen vermeld.

Allah (swt) zegt in Surat Al-Ahzaab: 72

“Voorwaar, Wij hebben al-Amaanah₁ aan de hemelen en de aarde en de bergen voorgelegd, maar zij weigerden deze te dragen en zij waren er angstig voor. Maar de mens droeg deze wel. Waarlijk, hij (de mens) is onrechtvaardig, onwetend”

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) werd eens gevraagd: “Wanneer is het Uur”, daarop zei hij: “Wanneer Al-Amaanah wordt verwaarloosd, verwacht dan het Uur.” Daarna werd hij nog eens gevraagd: “Hoe zal deze verwaarloosd worden, o Boodschapper van Allah?” Hij (vrede zij met hem) antwoordde: “Wanneer belangrijke posities in de gemeenschap worden gegeven aan mensen die daarvoor niet gekwalificeerd zijn, verwacht dan het Uur.” (al-Boekhaarie)

In de volksmond verstaat men onder Al-Amaanah, de eigenschap van een persoon bij wie je spullen in bewaring hebt achtergelaten, met de verwachting dat hij hier goed mee omgaat. Voor de islam, daarentegen, is dit begrip veel omvattender.

Tal van zaken vallen binnen het begrip Amaannah. Het kan bijvoorbeeld gaan over rechtvaardig zijn tegen je medemens of je kinderen, Sidq (eerlijkheid), ouderplicht (Birul-waalidayn), naastenliefde (Silatur-rahim), zich houden aan je erewoord bij een contract of convenant (wafaa-bil-3ouhoud), Salaat (het gebed), Zakaat (aalmoes), Sawm (het vasten), omgaan met elkaar in de handel, trouwen en scheiden; sterker nog, de hele islamitische wetgeving is een Amaannah die je is toevertrouwd en waar je je onmogelijk aan kunt onttrekken.

Eigenlijk, alles wat de islam geboden en verboden heeft, behoort tot de Amaannah. Al-Amaanah is de verantwoordelijkheid van ons allemaal. Zij is de sleutel tot ons geluk, de basis van ons succes. Om een beschaafd volk te worden, dient ieder van ons, al dan niet met een bestuurlijke positie, integer te zijn.

Er is sprake van Amaannah ook wanneer je elkaar geld leent of zaken bij iemand in bewaring achterlaat. Sommige doen het zonder getuigen of een schriftelijk contract, omdat ze, zogenaamd, vrienden of familie van elkaar zijn. En dan gebeurt het ergste: de ene partij weigert de lening af te lossen, komt de afspraak niet na en schendt de Amaannah. Daarmee heeft deze partij zijn geloofwaardigheid verloren. En dan is het gebeurd: de relatie is ten einde. Daarom heeft Allah ons voor gewaarschuwd in Surat an-Nisaa': 58:

“Voorwaar, Allah beveelt jullie de toevertrouwde zaken aan hun eigenaren terug te geven.”

De profeet (vzmh) maant ons in een Hadith voor het schenden van Al-Amaanah en zegt: “Géén ware gelovige is degene die zijn belofte niet nakomt”. Het maakt niet uit of je de Salaat verricht, de Zakaat geeft of de maand Ramadan vast. Iemand die zich andermans geld onrechtmatig toe-eigent, hetzij door religie, hetzij door bedrog, is nog van Allah en zijn engelen, nog van de mensheid geliefd. De profeet (vzmh) zegt over dit soort mensen: “Er zijn drie karaktereigenschappen; wie ze allemaal bezit is een pure hypocriet, en degene die één van ze bezit, heeft een karaktereigenschap van hypocrisie tot hij het opgeeft: Wanneer hem iets toevertrouwd is, verbreekt hij het vertrouwen. Wanneer hij

spreekt, liegt hij. Wanneer hij een verbond aangaat, verbreekt hij het en wanneer hij discussieert, gebruikt hij een slechte taal.”

Ook is ons toevertrouwd het naleven en toepassen van de Koran en de Soenna op onszelf, onze gezinnen en de gemeenschap. Verder is ons hele bestaan, inclusief de organen, ledematen, de harten om Allah tevreden te stellen en over Zijn schepping na te denken, een Amaanah die we moeten koesteren.

Tot slot, we moeten ons realiseren dat alles wat we doen en laten deel uitmaakt van wat Allah (swt) ons heeft toevertrouwd. Laten we het vertrouwen die Allah in ons heeft niet schenden.